

Arrest

nr. 91 956 van 22 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 juli 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VALCKE, loco advocaat P.-J. STAELENS, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 13 april 2010 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 26 augustus 2011 resulteerde deze asielaanvraag in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat door verzoeker tegen deze beslissing werd ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen leidde tot arrest nr. 73 364 van 17 januari 2012, waarbij verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.2. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 27 februari 2012.

1.3. Op 29 februari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoeker dient hiertegen een beroep in bij de Raad dat verworpen wordt bij arrest nr. 81 993 van 30 mei 2012.

1.4. Verzoeker diende een derde asielaanvraag in op 16 juli 2012.

1.5. Op 18 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater).

Dit vormt de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Overwegende dat de betrokkene op 13 april 2010 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 22 juni 2010 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 26 augustus 2011 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 17 januari 2012 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 27 februari 2012 een tweede asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 februari 2012. Overwegende dat de betrokkene op 16 juli 2012 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een attest van een 'chairman' naar voren brengt om te bewijzen volgens hem dat hij afkomstig is van Birma waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene een dergelijk document reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een brief van zijn advocaat naar voren brengt waarin deze ingaat op het attest waarbij opgemerkt moet worden dat dit attest hierboven reeds werd behandeld. Overwegende dat de betrokkene een enveloppe naar voren brengt waarin het document verstuurd geweest zou zijn waarbij opgemerkt moet worden dat een enveloppe enkel is wat ze is, een enveloppe, zonder aanduiding van wat ze bevat zou hebben. Overwegende dat de betrokkene opnieuw ingaat op de redenen die hij gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze naar voren heeft kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 29/02/2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 EVRM.

Verzoeker betoogt als volgt, na de weergave van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, een uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en het citeren van de passage in de bestreden beslissing aangaande het door hem overgemaakte “attest van een chairman”:

“II.1.4 In de bestreden beslissing wordt dus gesteld dat het nieuwe element dat de verzoekende partij bijbracht bij haar derde asielaanvraag, m.n. een 'chairman certificate' zonder vertaling - dat haar afkomst bewijst, reeds kon naar voren gebracht worden in de eerste asielaanvraag.

Verzoekende partij vraagt zich af hoe de verwerende partij dit zou kunnen weten dat het element reeds eerder naar voren kon gebracht worden zonder vertaling en zonder interview met verzoekende partij. Verwerende partij lijkt in de bestreden beslissing te beweren dat een interview met verzoekende partij heeft plaatsgevonden, maar dit blijkt alleszins niet uit het administratief dossier dat de raadsman van verzoekende partij mocht ontvangen (Cf. 11.2 en Stuk 6).

De stelling van verwerende partij is onjuist, aangezien de verzoekende partij het document pas 14 mei 2012 heeft ontvangen en dit document dus niet in haar bezit had gedurende de periode van de eerste asielaanvraag. Indien de verwerende partij het nieuw element zou vertaald hebben, zou zij weten dat het nieuw element dateert van 29 maart 2012 (er staat in het Birmees immers een datum op) en dus onmogelijk kon aangebracht worden in de eerste asielprocedure gezien deze afliep op 17 januari 2012.

II.1.5. De verzoekende partij is sowieso de mening toegedaan dat een nieuw bewijs, quod in casu, van een vroegere situatie tevens een nieuw gegeven uitmaakt in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij wenst in dit opzicht te verwijzen naar Arrest nr. 135.133 van de Raad van State dd. 21 september 2004.

In dit arrest is de volgende overweging te lezen die naadloos aansluit bij de opvatting van de verzoekende partij m.b.t. het art. 51/8 Vreemdelingenwet.

Considérant que l'élément nouveau au sens de l'article 51/8 précité, qui justifie un nouvel examen de la demande d'asile, peut avoir trait à des faits ou des situations qui se sont produits après la dernière phase de la procédure au cours de laquelle les demandeurs d'asile auraient pu les fournir, mais aussi constituer en une preuve nouvelle d'une situation antérieure:

De verzoekende partij kan tevens verwijzen naar Arrest 97.954 van de Raad van State dd. 25 juli 2001:

Considérant qu'il ressort du dossier administratif et de la demande de suspension qu'a l'appui de sa seconde demande d'asile la requérante a invoqué deux éléments, à savoir une lettre datée du 30 juin 2001 émanant d'une de ses sœurs et adressée à une autre de ses sœurs ainsi qu'une communication téléphonique faisant état d'interrogatoires et de perquisitions au domicile de la sœur de la requérante; que s'il peut être admis que ne constituent pas des éléments nouveaux obligeant l'administration prendre en considération une nouvelle demande d'asile, des éléments de preuve que la requérante aurait pu produire l'appui de sa première demande, constitue cependant un élément nouveau la preuve nouvelle d'une situation antérieure; qu'en l'espèce la lettre du 30 juin 2001 peut constituer un élément nouveau au sens de l'article 51/8 de la loi du 15 décembre 1980; que l'exception ne peut être retenue,

II.1.6. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat, bij het onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 EVRM, het EHRM geen tijdsgebonden voorwaarde oplegt bij het in aanmerking nemen van gegevens. In de volgende zaak velt het Hof een inhoudelijk oordeel over nieuwe stukken zonder rekening te houden met het feit dat deze laattijdig door de verzoeker naar voor gebracht werden. (zie bvb Hilal v UK Application no. 45276/99 - 6 March 2001.)

II.1.7. Ten gevolge van deze onrechtmatige niet in overwegingname, wordt verzoekende partij verblijf in België geweigerd waardoor zij verplicht zou worden terug te keren naar Birma, alwaar zij blootgesteld zal worden aan foltering, minstens aan een behandeling die strijdt met art 3 EVRM. Daarenboven kan de verzoekende partij niet terugkeren naar haar land van herkomst.

De bestreden beslissing strijdt dan ook met artikel 3 EVRM, de materiele motiveringsverplichting en artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 18 juli 2012 tijdens zijn asielinterview een attest van een “chairman” naar voren brengt. Hij houdt voor dat hij dit stuk verkregen heeft via een enveloppe die hem op 14 mei 2012 bereikte vanuit Bangladesh. Het betrokken stuk bevindt zich in het administratief dossier. Het werd niet vergezeld van een vertaling, waaromtrent de advocaat van verzoeker in zijn brief van 13 juli 2012, gericht aan de verwerende partij, enige uitleg verstrekke. Aangaande het stuk werd in het asielinterview van 18 juli 2012, onder rubriek “36. Welke zijn de nieuwe elementen die u aanbrengt voor deze nieuwe aanvraag” het volgende genoteerd:

“KV legt volgende documenten voor:

"chairman certificaten in het Birmees. Het document bevestigt dat KV afkomstig is van Birma (Myanmar) Het certificaat werd opgestuurd door de vrouw van KV. Broer heeft het vanuit Birma gebracht naar vrouw van KV in Bangladesh.

Afgegeven door lokale administratie van Kapradoung • chairman of Union council.

In februari 2012 had de broer van KV, Abdur Rahman hetzelfde document opgestuurd vanuit Myanmar maar dat is nooit aangekomen. In Myanmar, mijn dorp ook, is er geen communicatie via de post.

De Birmese autoriteiten vernietigen alles van de post van Rhingya-mensen.

Opmerking van de ambtenaar:

Noch tolk noch KV kunnen het document lezen. KV kan alleen de nummers lezen.

Ik leg dit document voor om aan te tonen dat ik afkomstig ben van Myanmar. Tot op heden heb ik zo'n document niet kunnen voorleggen.

Waarom kan u niet terugkeren?

Vluchtelingen van Myanmar In Bangladesh worden niet erkend. We hebben veel problemen daar. We worden niet geaccepteerd in Bangladesh. Ze worden teruggestuurd naar Myanmar. Veel Rohingya-mensen werden gedood vorige maand In Myanmar. Het is uitvoerig beschreven in de kranten. Ik vraag of ze die kranten opsturen. Het was ook op de internationale TV.

Ik kan niet terug naar Myanmar want daar zal ik gedood worden."

2.3. Uit het in punt 1.1. bedoelde arrest van de Raad blijkt dat verzoeker niet geloofwaardig werd geacht waar hij stelt afkomstig te zijn van Myanmar en Rohingya-moslim te zijn.

2.4. De bestreden beslissing stelt omtrent het attest van de chairman, waarvan verzoeker voorhoudt dat het zou aantonen dat hij afkomstig is van Myanmar *"dat de betrokkene een dergelijk document reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag"*.

Uit deze beoordeling kan niet anders dan afgeleid worden dat verwerende partij van oordeel is dat het stuk dateert van voor de afhandeling van de eerste asielaanvraag en dat het dan had kunnen worden voorgelegd. Blijkens het in punt 1.1. bedoelde arrest van de Raad greep de terechtzitting plaats op 29 november 2011. Uit niets blijkt echter dat het attest van de chairman dateert van 29 november 2011 of van tevoren. Zoals verzoeker vraagt ook de Raad zich af hoe de verwerende partij zou kunnen weten dat het element reeds eerder naar voren kon worden gebracht *"zonder vertaling"* van het betrokken stuk. Verzoeker houdt voor dat het stuk dateert van 29 maart 2012. Verwerende partij betwist dit in haar nota niet. Zij stelt omtrent deze concreet aangebrachte kwestie helemaal niets in haar nota, behalve het vage verweer: *"De verwerende partij stelt vast dat verzoekers (sic) zich beperken tot algemeenheden en vaagheden zonder de motivering van de bestreden beslissing zelf in concreto te betwisten. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de bestreden beslissing gesteund zou zijn op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk zou zijn."*

2.5. De overweging in de bestreden beslissing *"Overwegende dat de betrokkene een enveloppe naar voren brengt waarin het document verstuurd geweest zou zijn waarbij opgemerkt moet worden dat een enveloppe enkel is wat ze is, een enveloppe, zonder aanduiding van wat ze bevat zou hebben"*. kan de bestreden beslissing op zich niet schragen aangezien het een dermate stereotiepe motivering is die elke toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet uitsluit.

2.6. De bestreden beslissing steunt niet op deugdelijke feitenvergaring en derhalve kan de motivering evenmin deugdelijk zijn. De materiële motiveringsplicht werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel en de andere middelen geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing worden zij niet besproken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 juli 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA